

Ніч згори зорить очима

Михайло Старицький

Ніч згори зорить очима,
Скрізь і тиша, й млява...
Тільки в церкві світло блима,
Бо ще йде одправа.

Ой піду, щоб збутись суму,
Я на ту вечірню,
Та отишу свою думу,
Тугу неомірню!

Подивлюсь на ту голоту,
Як вона зітхає,
Свою скруту і турботу
Слізьми виливає;

Подивлюся, свої болі
Власні вирву з лона
Та за скривджених від долі
Положу поклона!